

EUROSOLAR

Associació Europea per les Energies Renovables

Secció catalana

c/o Bústia verda

Apartat de Correus 10095, E-08080 Barcelona

Tf. +34-93-2680607

e-mail: euosolar@energiasostenible.org

Web: www.euosolar.org , www.energiasostenible.org

UN DECÀLEG FORA DE TEMPS . . .

Per diferents bandes EUROSOLAR va rebre una petició per adherir-se a un escrit titulat “Decàleg per avançar cap a una Transició Energètica al servei de la ciutadania”, promogut per dues entitats, l’anomenada Associació de Micropobles de Catalunya i l’anomenada Xarxa per la Sobirania Energètica, a més d’altres entitats que no se citen

La secció local d’EUROSOLAR no es va adherir com tampoc va donar suport a la concentració que convocaren, ja que darrera un llenguatge que podria semblar raonable s’hi amaga un simple i senzill fet: el fet de posar traves que endarrereixin la necessària i urgent Transició Energètica a Catalunya implica retardar el tancament de les nuclears i la continuació de la crema de gas fòssil en centrals tèrmiques, amb la conseqüent generació d’emissions radioactives a l’aire i a l’aigua i la producció de residus nuclears, a banda de continuar emetent carboni fòssil a l’atmosfera.

El primer que sorprèn és el grau de desinformació o mala fe amb que s’obre l’escrit del Decàleg, doncs s’afirma que “l’actual model de TE es basa fonamentalment en grans projectes especulatius amb forts impactes en el territori”, sense aportar cap prova que demostrï que els projectes analitzats per la Ponència de Renovables siguin ‘grans’, ‘especulatius’ o de ‘gran impacte’.

D’entrada EUROSOLAR discuteix l’adjectiu ‘gran’ aplicat a projectes d’energia renovable. Un projecte de 50 MW eòlic o solar FV, és gran?, és mitjà, és petit? La mesura de qualsevol cosa (grandària o petitesa) depèn de quin patró es pren com base de comparació. Si prenem la potència com patró, i comparem els 50 MW d’un parc eòlic o d’una horta solar FV amb la potència d’una central nuclear (com ara la d’Ascó: 2 reactors, un de 1.032,5 MWe i un altre de 1.027,2 MWe, totalitzant 2.059,7 MWe, que corresponen a 5.907,6 MWth), veurem com un parc eòlic o una horta solar de 50 MW són 118 ó 41 vegades més petits (depenent de si considerem l’energia tèrmica alliberada o l’elèctrica produïda). Si el comparem amb la central tèrmica que va funcionar a Cercs (170 MWe – 540 MWth), veurem que són 3,4 ó 10,8 vegades més petits. Si la unitat de comparació és la superfície ocupada, aleshores la central nuclear d’Ascó, que ocupa una superfície d’1,8 km², li corresponen 1.144,27 MW/km² o el que és el mateix 11,44 MW/ha, si solament comptem la potència elèctrica. Si es fan els números per la potència tèrmica (que és en realitat l’energia alliberada en els nuclis dels dos reactors), aleshores dona 3.282 MW/km² ó 32,82 MW/ha. En canvi, l’ocupació d’un parc eòlic pot ser de 0,76 ha/MW (1,32 MW/ha) en la fase de construcció, que quan es posa en funcionament és solament 0,45 ha/MW (2,2 MW/ha). I en el cas d’una horta solar l’ocupació podria ser d’1,7 ha/MW (0,59 MW/ha). No cal saber gaire de números per veure que tant **un parc eòlic com una horta solar distribueixen la potència pel territori en comptes de fer com una nuclear o una tèrmica que la concentren**, centralitzant-la. D’ací que qualificar com ‘central’ a un parc eòlic o una horta solar és, o bé ignorància, o bé mala fe.

Sistema de generació	Potència tèrmica (MWth)	Potència elèctrica (MWe)	Potència per unitat de superfície (MW/ha)
C.N. Ascó	5.907,6	2.059,7	32,82 (th) - 11,44 (e)
C.T. Cercs	540	170	
Parc eòlic		50	1,32 – 2,2
Horta solar FV		50	0,59

EUROSOLAR també discuteix que el Decàleg afirmi que els projectes són *'especulatius'*. En base a què s'hi posa aquest qualificatiu? Posar etiquetes és massa fàcil, sobretot quan no es tenen arguments que demostrin el que s'escriu. Qualsevol projecte de captació de l'energia del Sol i del Vent, sigui comercial o sigui comunitari, s'ha de fer de manera que es pugui recuperar la inversió feta en un període raonable de temps i doni un benefici raonable. Si el que es vol és que la riquesa generada per l'aprofitament reverteixi també en les persones de la zona on es fa el projecte, cal **estar disposat a promoure el projecte o a parlar i negociar amb qui promogui el projecte (procés col·laboratiu)**. Cap de les entitats promotores del Decàleg, ni ha promogut cap projecte renovable, ni tan sols s'ha posat a parlar amb qui en promou.

L'afirmació de *'forts impactes en el territori'* manifesta **una enorme insolidaritat ecològica**, doncs el sistema avui vigent (fòssil i nuclear), que els autors de la declaració ni tan sols citen en cap lloc dels 10 punts que conformen el Decàleg, té uns impactes molt superiors i molt més greus, però com que no es veuen (doncs es manifesten a països forans i/o ben allunyats) sembla que no existeixen. Però existeixen i són ben reals per qui els vulgui conèixer. El mateix model centralitzat de les nuclears, amb una fortíssima concentració als municipis d'Ascó i Vandellòs, ha socialitzat el RISC nuclear a tot el territori de Catalunya sense cap mena de consideració ni reconeixement. És el típic concepte oligàrquic de *'socialitzar'* el Riscos per tothom. Si una cosa posen de manifest tots els projectes d'energia renovable és que democratitzen els impactes (doncs s'internalitzen) en el país que fa via per la TE, contribuint a fer conscient a la població de les afectacions que suposa voler disposar d'energia exosomàtica.

Anem ara a veure quins són els 10 punts del Decàleg:

El primer punt del Decàleg parla de *'Sobirania energètica real del territori català'*. No hi podem estar més d'acord però en cap moment s'explica com fer-ho. En les cinc i escaig ratlles que els redactors del Decàleg hi dediquen, enlloc es diu com s'ha de concretar i dur a la pràctica. Solament hi posen paraules ben sonants . . . Vist des d'Europa, l'estat espanyol és un únic node, que ha d'acomplir amb el 50% renovable el 2030. Per tant si no fem la TE al territori català ens la faran, amb parcs eòlics i hortes solars als Monegros o a Extremadura com ja proposen algunes de les patums econòmiques del país. Aquesta **Sobirania Energètica** que propugna el text **és radicalment incompatible amb la moratòria platejada, i amb la derogació del DL 16/2019**. Per tant és un autèntic brindis al sol, sense cap mena de recorregut, vista la resta de punts del decàleg. I seguirem sent súbdits energètics de l'estat espanyol. Ens hagués agradat que el Decàleg mostrés a la ciutadania catalana exemples exitosos, reals i concrets, de sobirania energètica promoguts per les entitats que el proposen.

El segon punt demana una *'Planificació participativa'*, però, fins el dia d'avui, no tenim notícia que cap de les dues entitats iniciadores del Decàleg hagi dut a la pràctica cap *'planificació participativa'*. O potser pidolen a l'administració de la Generalitat per que la faci?. **El marc europeu pel que fa a l'energia, reconeix, de fa alguns anys, a qualsevol persona física o jurídica (sigui petita, mitjana, gran o molt gran) el Dret a ser generador d'energia**. La ignorància o el desconeixement d'aquest fet, fa que afirmen que avui *"l'energia està en mans de d'oligopoli"*, obviant que des de que es van desregular els mercats de l'energia, l'any 1997, han entrat en el mercat de generació centenars d'actors que mai han format part dels oligopolis de l'energia.

El tercer punt demana *'Prioritzar l'estalvi i l'autoconsum'*. El títol que li han posat i el llenguatge que han emprat en les nou i escaig ratlles del text, mostren ben clarament el grau de dependència mental dels autors doncs fan servir el llenguatge fòssil, heretat de la societat del segle XX, que es va fer totalment dependent de l'obtenció d'energia a base de cremar i fissionar materials. Sinó, no es pot entendre el llenguatge que empren: "estalvi", "consum", "autoconsum", . . . La termodinàmica elemental ens va ensenyar que **l'energia ni es pot 'estalviar', ni es pot 'consumir'** i molt menys 'autoconsumir'. El que es pot estalviar són els materials fòssils que es cremen i els materials nuclears que es fissionen per disposar d'energia, sempre que els deixem de cremar/fissionar (així no es consumeixen). Les tecnologies per a l'aprofitament de les fonts renovables ens permeten captar-transformar-usar energia que ens envolta i que es manifesta *in-situ*, o sigui autogenerar-ne i fer-la servir directament al lloc on es necessita. **El Sol i el Vent hi són. En podem aprofitar l'energia que porten, o no, però l'energia hi continua essent, tan si l'aprofitem com si no.**

El quart punt duu per títol de *'Projectes Comunitaris'*, però no hem sabut trobar en el Decàleg la citació de cap projecte comunitari que les entitats redactores hagin dut a terme, demostrant pràcticament allò que prediquen en les 8 ratlles del text. Diuen: *'que les instal·lacions es reparteixin equitativament en el territori'*. Haurien de saber que mentre **la captació de l'energia solar es pot repartir de forma més o menys equitativa** en el territori de Catalunya, ja que les diferències territorials de la radiació solar rebuda no són pas considerables, excepte en les zones obagues del país (es pot veure al [Global Solar Atlas](https://globalsolaratlas.info/map)¹); en canvi **captar la força del vent** no és pas possible arreu del territori, sinó que **només es pot, i s'ha de fer, en els indrets més ventosos** (per això cal mirar i entendre el mapa de vents de Catalunya - en el [Global Wind Atlas](https://globalwindatlas.info/)²), que són els llocs on es convenient fer-ho. A dia d'avui, pidolar subvencions (ni que sigui en forma de Fons Europeus) per projectes comunitaris és del tot forassenyat, donada l'evolució dels mercats de la tecnologia solar FV i eòlica. El que fora encertat, i els redactors del Decàleg, ni tan sols ho flairen (fruit de la seva més que demostrada manca de voluntat de tirar endavant projectes d'aquesta mena) podria ser **crear un fons públic (un "revolving fund") per ajudar a fer néixer projectes comunitaris**, que si acaben materialitzant-se, retornin l'aportació que hagin rebut al fons.

El cinquè punt diu *'Apropar producció i consum'*. Haurien d'haver escrit: **"Apropar la producció allà on hi ha demanda d'energia"**. Els autors consideren projectes mitjans o grans els de potència superior a 10 MW. Haurien de saber fer números, doncs la potència de 10 MW podria ser la necessària per proveir tots els serveis d'energia (elèctrica, motriu i tèrmica) solament de dos petits municipis de la Segarra, com ara Estaràs (163 habitants) i Sant Ramon (509 habitants). A més a més, els redactors del Decàleg idealitzen els espais agraris. Haurien de saber i conèixer que la pràctica de l'agricultura i ramaderia productivistes ja han industrialitzat, de fa força temps, els espais rurals i massa vegades, emmalaltint el sòl i, fins i tot, han contaminat amb nitrats milers d'hectàrees de sòls amb els abocaments directes de purins, cosa que ha malmès molts aqüífers a determinades comarques. Les hortes solars podrien ser una oportunitat de regeneració ecològica d'aquests espais ecològicament malmesos.

El sisè punt del Decàleg es titula una *'Reflexió territorial'* però la reflexió brilla per la seva absència. Simplement etiqueten, amb ànim despectiu, els aprofitaments d'energia renovable com *'centrals industrials'*, quan la terminologia central serveix per definir centrals nuclears i centrals tèrmiques, . . . on es concentra molta potència en una acotada superfície. Mai la paraula central es podrà fer servir per nomenar un aprofitament solar i/o eòlic, donat que la captació del Sol i del Vent s'ha de fer de forma dispersa pel territori, doncs el nostre planeta està sotmès a la constant solar (la quantitat d'energia rebuda en forma de radiació solar per unitat de temps i per unitat de superfície, mesurada a la part externa de l'atmosfera terrestre, en un pla perpendicular als raigs del Sol - en les mesures realitzades té un valor de 1.361 W/m²). La potència per unitat de superfície utilitzada per fer qualsevol aprofitament eòlic o solar FV ho deixa ben clar, com s'ha mostrat abans. La nostra reflexió territorial és ben clara, i l'hem proposada de fa temps: **un acord rural-urbà que estableixi una relació de bescanvi just i equitatiu pels aprofitaments necessaris per a les urbs i situats en espais rurals**, no com s'ha fet en el passat per part de l'extractivisme productivista.

El setè punt del Decàleg, *'Recerca i Innovació'*, fa una mica de vergonya, doncs són 6 ratlles de bla, bla, bla, . . . com ara, *'impulsar la recerca i la innovació en la producció de renovables'*. El Decàleg mostra un immens desconeixement de la situació tecnològica del país, i de la seva relació amb el desenvolupament de les tecnologies eòlica i solar FV. Les oportunitats tecnològiques perdudes ja no es poden recuperar, doncs els mons eòlic i solar han continuat caminant mentre els responsables polítics del nostre país s'ho anaven mirant. Ara **tenim una altra oportunitat**, no pas de desenvolupament tecnològic solar i eòlic, sinó **d'aplicació i d'apropiació social de la tecnologia**, que ofereix un ampli camp d'innovació tecnològica que el Decàleg ni tan sols considera.

El vuitè punt proposa *'Gestió pública de l'energia'*. Escriure que *'la Generalitat i els ajuntaments haurien de jugar un paper clau amb l'objectiu d'assolir el control de les xarxes de distribució'*, sense especificar ni el com ni de quina manera actuar per *'assolir el control de les xarxes'* demostra que no comprenen com funcionen els sistemes de proveïment d'electricitat, ni s'han preocupat de la realitat existent a Catalunya, on encara existeixen petites empreses distribuïdores (públiques i privades) que

¹ <https://globalsolaratlas.info/map>

² <https://globalwindatlas.info/>

l'oligopoli no han pogut absorbir. Tampoc sembla que s'hagin preocupat d'analitzar la situació en els països de l'entorn, on se sol **diferenciar entre titularitat de la xarxa (propietat) i gestió de la xarxa, separació que podria ser el camí per fer via cap a una situació de democràcia energètica**. Mitificar lo 'públic' és ben propi de temps passats.

El novè punt, és el més esperpèntic de tots, doncs demana la *'Derogació del Decret Llei 16/2019'*, demostrant que no se l'han llegit o si ho han fet, no n'han copsat el seu contingut. El que el Decàleg anomena *'allau de projectes'* és justament el resultat de 10 anys de paralització causada per les males polítiques dels dos anteriors Decrets. Primer, el dissortat el Decret 174/2002 d'11 de juny, regulador de la implantació de l'energia eòlica a Catalunya, fet pel mal govern, pel que fa a l'energia, de CiU (recordem que el MH President Pujol era de l'opinió que 'el futur són les tèrmiques i les nuclears'), impedia de facto posar aprofitaments eòlics a determinats indrets, en alguns dels quals es manifestava un molt bon règim de vent. I segon, el desgraciat Decret 147/2009, de 22 de setembre, pel qual es regulen els procediments administratius aplicables per a la implantació de parcs eòlics i instal·lacions fotovoltaïques a Catalunya, va ser fet pel govern tripartit, i va comportar la pràctica paralització, durant molts anys, dels projectes eòlics i solars a Catalunya. **El Decret Llei, proposat pel Govern i aprovat per majoria absoluta del Parlament, (amb només amb 4 vots contraris de la CUP i 4 abstencions del PPC), deroga els dos nefastos Decrets anteriors i és una concreció de la Declaració d'Emergència Climàtica feta pel Govern el 14 de maig de 2019, i és coherent amb el Pacte Nacional per a la Transició Energètica de Catalunya i la Llei 16/2017 del Canvi Climàtic i, abans de ser adoptades, aquestes dues iniciatives, van comptar amb sengles processos de participació ciutadana.**

El desè punt sorprèn quan es pidola *'Garantir la capacitat de decisió municipal'* i no es diu ni piu de com s'ha de *'garantir'*. Els redactors del Decàleg haurien de ser conscients que **la capacitat de decisió, igual que la llibertat, no es pidola, s'exerceix, i tot exercint-la es va construint una societat autònoma i apoderada**. Llàstima que les entitats redactores del Decàleg no hagin fet mai l'esforç de llegir la introducció a la pionera obra *"El Poder del Viento: Manual práctico para conocer y aprovechar la fuerza del viento"*³ (Ecotopía Ediciones), escrit ja l'any 1982 (!). En ella es pot llegir: *"es necesario que desde los pueblos y comarcas los movimientos populares emprendan campañas para promover el uso descentralizado de las Energías Renovables"*. No haver-ho fet, ens ha portat on som avui, quasi 40 anys més tard, on hi ha qui encara no solament no ho fa, sinó que fa tot el contrari!

El pare de la TE alemanya, el Dr. Hermann Scheer ens va ensenyar que: ***"La revolució tecnològica no es dona només per la tècnica en sí mateixa, sinó per les persones que aprofiten les noves possibilitats que ofereix la tècnica. D'una innovació tècnica sorgeix un moviment social. Es pot impulsar des de dalt. Però el desplegament massiu es fa des de baix. La revolució energètica es basa en l'establiment de múltiples nous fets sense demanar permís als titulars de les estructures energètiques existents"***.

Amb aquest text volem desmuntar les manifestacions d'aquelles persones i entitats que tot omplint-se la boca de bones paraules, però fent discursos plens de demagògia populista, posen obstacles i entorpeixen l'urgent i ben necessari Capgirament energètic. Ni tenim tot el temps del món, ni podem continuar esperant mentre xerramequegem. Estem en emergència climàtica i cal acció, acció i més acció, a tots els nivells. Si, a tots els nivells!. Fer la TE a Catalunya comporta un nivell d'inversió enorme (de l'ordre de 50.000-60.000 milions d'euros) per instal·lar molts parcs eòlics i hortes solars FV per assolir potències de desenes de milers de MW⁴. Ni pidolant, tal com es feia a la segona meitat del segle XX, ni exigint a l'altre que faci el que jo hauria d'haver fet i no he fet, ens en sortirem de la situació de crisi ecològica-climàtica en la que ens ha menat l'industrialisme extractivista-productivista-consumista. **Convidem a fer néixer projectes d'energia renovable comunitaris arreu del país, seguint l'exemple de Viure de l'aire**, el primer projecte eòlic materialitzat per unes 600 persones físiques i jurídiques i en funcionament des del mes de març de 2018, a Pujalt, Alta Anoia. **I fem una crida a la sensatesa i al sentit comú establint diàlegs col·laboratius amb totes les entitats que proposin projectes eòlics o solars arreu del país.**

³ <https://www.amazon.es/viento-Manual-práctico-conocer-aprovechar/dp/848581309X>

⁴ Catalunya: Informe de Transició Energètica – ITE, <http://energiaibosc.com/wp-content/uploads/informeste/Catalunya.pdf>

P.D. En atrevim a donar un consell a qui hagi redactat el Decàleg: llegeixin l'aportació que Alternativa Verda va fer al debat energètic a Catalunya, a la meitat dels anys 80 del segle passat, titulada 'Cap a l'aprofitament integral de les fonts d'energia renovable' (Alternatiu, nº 2, hivern 1985).

8 Num. 2, hivern 1985 L'ALTERNATIU

CAP A L'APROFITAMENT INTEGRAL DE LES FONTS RENOVABLES D'ENERGIA

Le irrevocabilitat de la política energètica implementada a l'Estat Espanyol és, després de la seva entrada en vigor, el govern socialista (abril 1984) a desvirtuar la "concepció" de l'entrada en funcionament de 5 grups nuclears i a dictar un conjunt de "normes tècniques" que faran possible el desenvolupament financer de les principals companyies elèctriques del país.

Si aquest no ha de ser un dels diversos intents de planificació energètica és el fet que no s'ha previst a la seva assumptió la realitat del que ha passat.

No obstant els planificadors insisteixen una i altra vegada, any darrere any, en l'expansió del consum d'energia. També any darrere any, les previsions dels "experts" són demagògiques pels seus resultats.

Però els continuen concentrant-se exclusivament en un projecte d'augmentar un subministrament massiu d'energia.

Per a nosaltres ecològics, cal fer tot el contrari: partir de la demanda, de les necessitats reals de la població i de la indústria.

Cal codificar, ja ara, la nostra manera de fer ús de l'energia, posant fi als nostres hàbits de malversació i esgotament les nostres necessitats. Necessitats que moltes vegades són reconeixibles al tenir en compte la situació absoluta de moltes societats de l'altitud Terçer Món.

Nosaltres no tenim cap dret a esgotar els nostres recursos fossils no renovables (carbó, petroli, gas natural...) sense prendre en compte de les generacions que vindran darrere nostre i sense preocupar-nos dels peïssos de l'ecosistema Terçer Món. Les necessitats energètiques dels quals hem de seguir que consisteixen en:

El model de vida europeu nord-americà és basat en un consum creixent d'energia i, a més, és possible a condició de negar el dret a l'ús de l'energia a moltes societats no industrialitzades. Les societats de l'Altitud del Nord exploren i fins aprofiten de les fonts d'energia fòssils i dels

recursos no renovables de regions senceres del planeta on la població local no disposa ni del mínim vital (ni alimentari, ni energètic...) per a sobreviure.

Un tret característic de les societats industrialitzades és el desenvolupament d'una "economia" basada en el consum d'energia, sense cap altra necessitat, a excepció de les necessitats bàsiques sempre. Per acabar-ho d'arguyir, els recursos públics no d'obligen a fer sinistres amb els mitjans financers i industrials pròpies per tal de promoure l'ús ineficient i brutal de l'energia.

Parlarem del sistema industrialitzat perquè a les societats del nord de l'Atlàntic fementa la informació en qüestions energètiques, encara que aquestes que la producció centralitzada a gran escala d'energia té sobre els sistemes naturals.

2. OBJECTIUS.

Davant aquesta situació, els ecològics proposem:

- l'autosuficiència energètica de les comunitats a tots els nivells, cosa a gran manera per

a assolir una societat autòsuficient. És a dir, una societat que configurei els seus sistemes energètics i sortís de manera que els recursos naturals i els sistemes que suporten la vida siguin preservats i renovats constantment.

La interdependència mútua de les comunitats de forma que els sistemes energètics deixin de tenir l'estructura hieràrquica i autodirigida que tenen en el cas de les societats industrialitzades, a favor d'estructures productores d'energia i molt més centrals i comunitàries. I, es transformi en una estructura en més descentralitzada (molts centres productores i consumidors).

- l'ús generalitzat de les fonts renovables d'energia -aquestes fonts d'energia que per més que en fan ús no s'esgoten (el sol, el vent, l'aigua, la vegetació...) i, del reciclatge de materials i la reducció de la dependència dels combustibles fòssils i fòssils dels recursos no renovables.

- el dret inalienable de les comunitats a utilitzar fonts d'energia viables, barates i segures.

El dret de les comunitats al management local del seu sistema energètic.

3. EL CAMÍ PER ASSOLIR ELS OBJECTIUS.

Els ecològics som conscients que la situació energètica actual és fruit de polítiques energètiques imposades per les grans corporacions energètiques i que aquesta situació no es pot canviar en un obrir i tancar de ulls.

En tot cas, que els sistemes energètics i els seus sistemes energètics centralitzats actuant sobre un considerable nombre de persones i institucions no s'extinguís de la responsabilitat que tenim davant els nostres fills i els fills dels nostres fills i davant els pobles de l'anomenat Terçer Món, d'intentar canviar la situació actual.

I la situació actual, si bé no es canviarà en un dia, sí es millorarà si la seva condició a canviar, amb tot l'impetu possible, cap a un futur energètic renovable i a l'aprofitament integral de les fonts d'energia renovable.

Per a canviar en aquesta direcció, no cal esperar que les institucions ens ho facin planer, ni que els organismes de l'Estat ho facin, ni tan sols que les organitzacions energètiques i els seus "experts" ens obligin a canviar. Ho podem fer a nivell local, individualment i col·lectivament.

En el cas de les nostres societats sobre industrialitzades, hi ha actualment incalculables persones i grups que han acceptat, en la seva vida quotidiana, la realització d'un canvi profund en l'ús d'energia i de les

maneres i costums per la via de les energies renovables i el reciclatge de materials.

Per això cal promoure un seguit de mesures que poden sintetitzar en les següents:

3.1. L'establiment d'un marc legal adequat.

La situació energètica heretada del present, amb totes les seves inèrcies, es tradueix moltes vegades en una gran quantitat de traves a la captació, transformació i ús de les fonts d'energia renovable.

Moltes d'aquestes traves són institucionals i legals, per això és necessari establir un marc legal que ho permeti, i que permeti que es faci i impulsi la captació, la transformació i l'ús

de les energies renovables.

Aquest marc legal ha de reconèixer el dret inalienable de les persones i de les comunitats locals a la captació de les fonts renovables d'energia. Cal legislar el "dret al vent", el "dret al vent", etc.

També ha de reconèixer el dret inalienable de les persones i de les comunitats a la transformació i a la utilització de les fonts renovables d'energia. Cal legislar el "dret a l'autoproducció d'energia".

3.2. La introducció de la comptabilitat energètica en els diversos activitats de la societat.

Un dels problemes que encara no ha estat resolt per les societats humanes actuals és el de l'assignació intergeneracional dels recursos no renovables.

Les societats industrialitzades i les que volen entrar aquest model de desenvolupament, vivin de l'ús de recursos energètics no renovables que s'han format al llarg d'èpoques geològiques que van durar milions d'anys.

L'economia desenvolupada ha estat l'única criteri que ha governat l'ús de les fonts d'energia no renovables.

Es hora ja de tenir en compte la inversió energètica que cal fer quan es vol implementar qualsevol projecte a què es vol iniciar qualsevol projecte.

Es hora ja de tenir en compte el consum energètic de les infraestructures dels projectes.

Es hora ja de tenir en compte d'un projecte l'energia que sempre les comunitats locals i sempre al significat que això té, tant econòmic com socialment.

Es hora an definitiva, de considerar l'energia com a una variable important abans de planificar el territori.

3.3. L'adequació de l'economia energètica actual a la realitat

Generalment es justifiquen les grans instal·lacions energètiques amb arguments d'economia centralitzada. Aquest tipus d'argumentació que cal rebutjar al cost per unitat d'energia és més baix per les grans instal·lacions. Així, així va imposar l'actual dependència dels combustibles fòssils i així d'això ha imposat la industrialització del país.

Perquè un comptabilitat econòmica i energètica coerença aquesta funció.

Hi ha diversos factors que ho expliquen. Vegem-ne alguns:

12 L'ALTERNATIU

Ja és hora d'establir tallers d'experimentació energètica a cada poble, vila o barri, on les persones puguin, individual i col·lectivament, dissenyar, construir, experimentar, provar i demostrar a partir d'aquesta base en l'aprofitament de les energies renovables.

3.5 La realització de Plans Energètics Locals.

Tot ecosistema natural té un espai de població animal i vegetal, en el transcurs d'un període de temps donat, l'energia solar disponible, l'aigua, la fertilitat del sòl, el clima i altres factors naturals imposen un límit a la quantitat de vida que pot ser mantinguda per un ecosistema. Un límit que hom anomena "capacitat de càrrega".

Un ecosistema, mentre estigui dins els límits de la seva capacitat de càrrega, pot reproduir el seu nivell de vida indefinidament.

El Pla Energètic Local reconeix la capacitat de càrrega d'un territori donat i modifiquen els consums d'energia de forma que es basin totalment en els "inputs" d'energies renovables.

Elaborar un Pla Energètic Local vol dir:

- simular el consum d'energia no renovable;
- substituir les fonts d'energia no renovables per fonts renovables sempre que sigui possible.

La realització de Plans Energètics a nivell local vol dir:

- fer un inventari de les necessitats de la població i dels recursos energètics disponibles dins del marc de la comunitat local o comarca;
- fer un inventari dels establiments d'activitat residencial, comercial, administrativa, agrícola, ramadera, industrial, servicial... i tenir en compte l'eficiència energètica de les aplicacions;
- fer un recull de les tecnologies disponibles per a aprofitar els recursos energètics renovables i les formes de reciclatge de materials;
- buscar l'autosuficiència energètica local i, tenir en compte el màxim possible de fonts d'energia renovable.

Un Pla Energètic Local:

- està pensat per a ser equitatiu i repartir imparcialment els beneficis i els costos general

pels aprofitaments energètics.

- és democràtic pel seu origen i la seva formulació, en la seva concepció i en el seu desenvolupament;
- fomenta moltes economies, instal·lacions i diversitat de les comunitats locals;
- augmenta l'autonomia i l'autosuficiència i contribueix a la descentralització política i econòmica;
- existència dels drets al Territori Espanyol.

4. PROPOSTES IMEDIATES

- Cap nova central nuclear i desmantellament progressiu de les centrals i de la indústria nuclear;
- prohibició de la construcció de cap nova central nuclear, com a prioritat per a evitar que els problemes actuals de les nuclears existents s'intensifiquin;
- desmantellament de la "Junta d'Energia Nuclear", els pressupostos i el personal de la qual serien destinats a promoure les energies renovables (ventall d'energia i el reciclatge de materials);
- establiment d'un estrict control sobre totes les matèries fòssils i les instal·lacions nuclears fins ara produïdes.
- desmantellament progressiu de les instal·lacions nuclears existents d'establir un pla, d'alguns anys de durada, que entrin amb la desactivació total de les armes d'armes, dirigides de nombrosos nuclis, centres nuclears, existents dins l'Estat Espanyol;
- Supressió dels ventalls nuclears que fomenten els grans consums d'energia;
- introducció obligatòria de mesures anticonsumistes per a totes les instal·lacions energètiques, que haurien de produir el menor consum d'energia i introducció d'una cobertera total equivalent als màxims danyos produïbles;
- aprofitament comunitari de la calor residual tant de les centrals tèrmiques com d'altres instal·lacions;
- introducció, en qualsevol tipus de projecte, dels apartats de consum i rendiments energètics;

5. Els que qualseu treball que respectar una normativa i establir dins d'una illa.

- obligació d'informar el consum d'energia de qualsevol artefacte que emporti qualsevol forma d'energia, que la seva funció sigui automàtica, però separada;

- diversificació, al màxim, dels sistemes energètics actuals basats fonamentalment en l'ús de combustibles fòssils i de l'energia nuclear;

- reconstrucció tant de la dependència de les activitats de les recerques energètiques, tant del sector públic com del privat, especialment en el dels organismes i empreses energètiques;

- reconeixement del "dret al sol" del "dret al vent", i del "dret a l'autoproducció de l'energia", tant a nivell individual com col·lectiu i comunitari;

- foment de l'aprofitament de les energies renovables i del reciclatge de materials;

- supressió de contribucions i de taxes per a l'ús de fonts renovables d'energia i del reciclatge de materials;

- construcció d'instal·lacions de transport i de subministrament a l'ús de fonts renovables d'energia i del reciclatge de materials, de les mateixes maneres que han tingut les fonts d'energia no renovables i altres sectors industrialitzats en el passat;

- reconstrucció de les edificis i instal·lacions públiques existents per a l'ús de fonts renovables d'energia i del reciclatge de materials;

- mobilització de col·lectius de persones a través de cooperatives de treball associat, d'universitats i d'associacions de formació professional per a impulsar els programes i crear tallers populars comunitaris i col·lectius; l'aprofitament de les fonts renovables d'energia i del reciclatge de materials.